

Het stuk : Waar gehakt wordt vallen spaanders

Synopsis : Waar gehakt wordt vallen spaanders

Personen:

Martha M: zij is 58 jaar en werkt al 25 jaar in een verpleeghuis en al 20 jaar met dezelfde mensen in een team, waarvan zij 15 jaar afdelingshoofd was.. Zij is een hartelijke, lieve en creatieve vrouw, die in haar vrije tijd schildert en fotografeert. Zij heeft haar werk altijd erg belangrijk en ook fijn gevonden, ze kan erg goed met bewoners overweg en niets is haar teveel als het erom gaat hen wat comfort of gezelligheid te bezorgen. Ze zou binnenkort haar 25 jarig ambtsjubileum vieren en is een week vantevoren “van de afdeling gehaald” omdat ze niet zou functioneren.

Eloise: zij is 34 jaar, heeft een maatschappelijk werk opleiding gedaan HBO en daarna diverse managementcursussen. Sinds kort is ze de cheffin van Maria en locatiemanager. Zij heeft als interim de opdracht gekregen een nieuwe wind te laten waaien door de instelling en vooral het oudere personeel, dat aldus het management en de directie met ouderwetse ideeën rondloopt over de relatie personeel en bewoners, om te scholen dan wel te reshuffelen..

Koert: Hij is 36 jaar en de vriend van Eloise, ook net als zij interimmanager bij een grote instelling, met een groot netwerk en veel contacten in de gezondheidssector. Hij is bevriend met de baas van Eloise via wie hij deze job voor Eloise heeft geregeld en drinkt daar regelmatig een borrel mee.

Bewoonster mevrouw van Duyn, 89, heeft de oorlog nog bewust meegemaakt .

Joris, 42 jaar, collega van Martha, heeft al 10 jaar met haar samengewerkt en is heel solidair met haar

Wat willen de personages:

Martha M wil in eerste instantie waardering van het management. Zij is al een jaar geleden gedegradeerd en nu persoonlijk begeleider geworden, dus niet langer afdelingshoofd wat haar erg heeft gekwetst, ook al omdat zijzelf maar ook iedereen om haar heen vindt dat ze met weinig middelen erg veel heeft gedaan voor de mensen.

Ze zit nu sinds Eloise haar cheffin is in een coachingproject, een half jaar, maar ziet geen oplossing voor wat Eloise inmiddels noemt haar witte vlekken.

Door wat er gebeurd is is ze inmiddels sterk gedemotiveerd geraakt en zowat overspannen en kan steeds minder aan.

Eigenlijk heeft ze behoefte aan rust een half jaar en dan rustig kijken hoe ze tot haar pensioen op een goede manier binnen de instelling of misschien erbuiten verder kan. Ze heeft vooral ook behoefte aan veiligheid en (rechts) zekerheid.

Eloise: Zij is jong, dynamisch, wil het goed doen, komt joviaal over, tegelijkertijd heeft ze veel moeite met Martha. Ze vindt haar eigenwijs, niet van deze tijd en weinig gevoelig voor haar (goede) invloed.

Ze begrijpt totaal niet dat Martha zo geschokt is door de manier waarop het gaat, immers ze probeert toch het binnen de haar toegestane mogelijkheden zo goed mogelijk te doen?

Zij heeft toch ook maar weinig tijd ter beschikking gekregen om "de boel op te schudden" en ook weinig geld. Maar houdt niet van conflicten en wil de boel wel graag harmonieus laten verlopen en met iedereen goede maatjes blijven

Eloise hoopt dat ze na deze job snel weer door kan naar een andere.

Koert: Hij is de vriend van Eloise, aan de ene kant bewondert hij haar energie en doorzettingsvermogen en de manier waarop ze mensen tegemoet treedt, anderzijds is hij ook wat jaloers op haar en wil zich als man tegenover haar nogal eens bewijzen. Dat doet hij door haar regelmatig "op haar plaats te zetten"..

Wat hij wil is: zijn natje en zijn droogje op zijn tijd, een spannende vrouw die er goed uitziet en het goed doet maatschappelijk gezien, wat ook op hem afstraalt, maar hij wil wel "bovenliggen". Anderzijds houdt hij wel van Eloise en probeert haar op zijn manier `bij de les` te houden.

Bewoonster mevrouw van Duyn: ze is 89 (van 1922), heeft de oorlog nog bewust meegemaakt, is dementerend met als kenmerk dat haar oorlogsherinneringen sterk terugkomen en dat ze bij tijd en wijle heel agressief is en denkt dat ze met Duitsers en NS'ers van doen heeft die haar en haar medebewoners willen wegvoeren en hun mannen willen afpakken.

Joris: Joris is de collega van Martha, 42, werkt al 10 jaar met haar samen als verzorger en is heel gedesoriëteerd als Martha van de afdeling afgaat. Martha is een soort moeder voor hem (geweest). Hij kan haar niet missen en wil haar eigenlijk weer terug op de afdeling

Situatieschets:

Wat:

Het stuk gaat over macht, erkenning en waardering en de behoefte eraan.

Onderliggend ligt het thema van verraad

Martha heeft vooral behoefte aan waardering en erkenning van het management voor wat ze al die jaren heeft gedaan en zou het liefst tot haar pensioen afdelingshoofd zijn gebleven misschien in een verkorte werktijd.

Eloise is ambitieus, wil dingen realiseren en veranderen. En is vooral uit op verbetering van haar eigen positie. Ze is een beetje een controlefreak en kan het niet uitstaan als dingen anders lopen dan ze gepland heeft of dan is voorgeschreven.

Ze houdt van stiptheid, regels en is sterk regulerend ingesteld.

Er is ook sprake van een generatieconflict tussen de twee dames.

Ze hadden bij wijze van spreken moeder en dochter kunnen zijn.

Martha kan de autoriteit van Eloise niet aanvaarden omdat ze zich niet herkent in wat deze belangrijk vindt en omgekeerd kan Eloise niet leven met de opstelling en houding van Maria. Ze vindt haar te eigenzinnig en te rigide.

Koert wil in feite ook macht dwz macht over Eloise, hij wil greep op haar hebben en houden en heeft tegelijkertijd veel behoefte aan aandacht en liefde van haar..

Joris wil Martha als collega behouden en doet daar “alles” voor
Mevrouw van Duyn is iemand die scherp aanvoelt als er dingen misgaan en daar heel sterk op reageert. Zij is dol op Martha

Waar:

De eerste scène speelt zich af op de kamer van mevrouw van Duyn die door Martha en Joris uit bed wordt geholpen.

Martha wordt in die scène via een collega ervan op de hoogte gesteld dat ze bij Eloïse moet komen de volgende dag

De tweede scene speelt zich af in het kantoor van Eloïse.

Eloïse zit achter haar bureau als Martha klopt en binnenkomt.

Eloïse maakt in het gesprek dat volgt aan Martha duidelijk dat zij het beste vakantie op kan nemen dwz dat ze vindt dat ze niet (langer) functioneert en beter even thuis kan gaan zitten dwz dat ze dus in feite een week voor haar 25 jarig ambtsjubileum van de afdeling wordt afgehaald.

De derde scène speelt zich af bij Eloïse thuis.

Eloïse staat achter het aanrecht met haar gezicht naar Koert toe in de open keuken en maakt een salade klaar met veel hakwerk..

Koert zit tegenover haar op de bank, met zijn gezicht achter een krant.

Zij vertelt over haar werk en vooral dat ze moeite heeft met Martha.

Koert houdt haar voor dat ze niet te soft moet zijn en probeert haar te versieren.

De vierde scene speelt zich af in het verpleeghuis, waar op de afdeling van Martha haar 25 jarig jubileum niet lijkt te worden gevierd.

Maar dat is schijn.

De scène speelt zich deels op het filmdoek af en deels op het toneel.

Aan het slot verschijnt mevrouw van Duyn die Eloïse die gekomen is met een bos bloemen aanvalt.

De vijfde scène speelt in het kantoor van Eloïse, waar een verhitte Joris aanklopt en zonder antwoord af te wachten binnenstruint.

Hij neemt het op voor Martha en roept Eloïse ter verantwoording.

Tevens zet hij druk op de ketel door te verwijzen naar een Tv programma op de lokale zender waarin Rampa, de zorginstelling, er niet best vanaf komt..

Er wordt gevreesd dat door de bezuinigingen op het personeel en de inzet van flexwerkers meer mensen dan mevrouw van Duyn zullen worden opgenomen in psychiatrische ziekenhuizen. Eloïse komt erachter dat Martha connecties blijkt te hebben in de mediawereld.

De zesde scène speelt ook in het kantoor van Eloïse

Eloïse biedt Martha een baan aan als leefbaarheidsadviseur, en stelt die zo gunstig mogelijk voor. Tevens vraagt ze Martha aan het eind van het gesprek of ze haar connecties wil gebruiken om de boel te sussen en te mediëren tussen de tv en de instelling

Martha laat zich overhalen om de afdelingen een opknapbeurt te geven en om Rampa zo voordelig mogelijk eruit te laten zien in de tweehalve week die nog rest voordat de Inspectie komt. De rollen lijken te zijn omgedraaid, Martha helpt Eloise nu.

De zevende scène speelt zich af op het toneel, waarop tafels staan die door Martha van kleedjes en bloemen worden voorzien.

We zien hier Martha aan het werk als leefbaarheidsadviseur.

Joris spreekt haar aan en waarschuwt haar voor manipulaties van het management.

Martha wil hier niet aan en blijft geloven in de goede bedoelingen

De achtste scène speelt ook weer in het kantoor van Eloise

Martha constateert dat alle zitjes zijn weggehaald en ook de bloemen. Ze roept Eloïse ter verantwoording. Eloïse zegt dat de Inspectie is langs geweest en een goed rapport heeft uitgebracht met vooral de aantekening dat alles er zo fris en verzorgd uitzag en dat dat dus niet langer nodig is..

Eloise schenkt koffie met een gebakje erbij, doet verheugd en zegt aan het eind van het gesprek dat de directie heeft besloten Martha te ontslaan aan wegens reorganisatie.

Ze hebben geen leefbaarheidsadviseur meer nodig, en persoonlijk begeleider op de afdeling lijkt haar voor Martha te zwaar nu ze zelf heeft aangegeven dat het uitvoerend werk haar teveel is geworden.

Kortom ze is overbodig geworden. Martha wordt woedend en noemt haar in een driftbui : vuile verraadster en stort dan in.

Eloïse toont zich vriendelijk en behulpzaam.

De laatste of negende scène speelt zich af in een boutique.

Eloïse is er met Koert, ze is haar baan inmiddels weer kwijt, moet naar een ander interimmanagement solliciteren en maakt een onzekere indruk. Martha daarentegen heeft een nieuwe baan bij de familie van mevrouw van Duyn, waar ze het erg naar haar zin heeft..

...

Eerste scène:

Mevrouw van Duyn ligt in bed.

Joris en Martha komen samen naar haar toe. Mevrouw van Duyn ziet hen naderen en gaat rechtop zitten.

Joris: Mevrouw van Duyn, hoe is het met u?

Martha: Goed geslapen mevrouw van Duyn? (raakt haar even vertrouwelijk aan)

Mevrouw van Duyn: Wat zijn jullie met veel. Veel lieve mensen.....
Ik ben een beetje moe vandaag.

Joris: We gaan u even lekker douchen vandaag en dan zult u zien, daar knapt u reuze van op.

Mevrouw van Duyn: Ja dat zeiden ze toen ook, maar jullie geloof ik wel hoor!

Martha tegen Joris: Leg jij haar spullen even klaar? In de kast kun je nog schoonondergoed vinden en ze heeft volgens mij ook nog die rode blouse die haar zo goed staat, hè mevrouw van Duyn? Ik moet zo nog even iets regelen.....

Mevrouw van Duyn wijst op een leeg bed tegenover haar. Al die beesten, die zijn toch niet echt? Wat doen ze daar dan?

Martha: Knuffelbeesten, mevrouw van Duyn, had ik vroeger ook, was ik als kind dol op.

Mevrouw van Duyn: Ja maar hier zijn toch geen kinderen?

Joris komt met schoon ondergoed, kousen en een rok en blouse aan. Pantoffels staan klaar onder het bed

Joris: Gaat u mee met mij?

Mevrouw van Duyn: Zomaar douchen met een vreemde man? Geeft hem dan een aai over zijn wang en zegt: Nou maar jij bent een lieve jongen hoor!

Joris brengt mevrouw van Duyn naar de aangrenzende ruimte. Je hoort wat water kletteren.

Martha pakt haar mobiele:

Martha: Mariska, we zijn nu even hier bezig met mevrouw van Duyn, maar we komen zo. Ja, ik weet het, het is de laatste tijd steeds erger, die flexwerker die we laatst hadden, ziek? Was wel een aardige jongen, nee dat niet nee.

Ja, je moet ze inwerken, kost veel tijd, weet ik schat,

Eloïse? Of ik morgen langskom?

Nou nou, die heeft haast. Ben benieuwd wat er nu weer is.

Dank je, ja, zal ik doen...

Legt telefoon weg Voor zich uit: Eloïse, sinds die hier in huis is als locatiemanager heb ik geen rust meer lijkt het wel..

Even later komt Joris terug met mevrouw van Duyn in de kleding die klaarlag en nog wat nat haar.

Martha: Gaan we zo even föhnen. Vindt u het goed als we eerst even iemand anders helpen.....

Brengen we u nu alvast naar de huiskamer.

Joris tegen Martha: Weet je dat over een paar weken de inspectie weer komt. Als die ons ziet föhnen in de huiskamer, krijgen we een slechte aantekening. Foute bejegening van de clienten.

Martha: Ja welja, dat wij überhaupt föhnen en dat dat eigenlijk heel bijzonder is met deze personele bezetting.....dat zou ze moeten opvallen.....

Maar goed, het gekke is dat nu alles opzij moet voor de Inspectie.

Niets kon hier maar als de inspectie komt kan alles opeens, krijgen we opeens voor één dag extra personeel.Poppenkast dat is het.

Mevrouw van Duyn: Lijkt het Rode Kruis wel.

Martha: Het Rode Kruis, mevrouw van Duyn????

Mevrouw van Duyn kijkt een andere kant uit en lijkt haar opmerking totaal vergeten...

Joris (*zacht*) : was in een zogenaamd modelkamp, kwam het Rode Kruis langs, ze maakten zelfs nepgeld voor één dag.

Martha en Joris brengen mevrouw van Duyn weg naar de huiskamer.

Als ze bijna van het toneel zijn, komt er een sms bericht binnen op de telefoon van Martha, ze kijkt ernaar en verschiet meteen van kleur.

Martha *tegen*Joris: Ik moet morgen komen bij Eloïse op gesprek. Dat voorspelt niet veel goeds....

De greep van Joris op mevrouw van Duyn verslapt

Mevrouw van Duyn valt bijna over een drempel. Gelukkig houden beiden haar nog vast.

Ze verkrampst en drukt zich opeens tegen hen beide aan: Ik wil niet! Ik wil niet...

Martha: Mevrouw van Duyn, er gebeurt niks met ù hoor!!

Mevrouw van Duyn tegen Martha: Meisje, zal je oppassen voor ze, je moet niet meegaan hoor! Lief meisje..... en strijkt Martha over haar hoofd of ze een kind is.

Martha, *ontroerd*: Maak u zich geen zorgen hoor, onkruid vergaat niet, (*tegen Joris*) verkeerd woordgebruik!

Tweede scène

Het kantoor van Eloise. Eloise zit achter een vrij breed bureau, alles is strak ingericht, Eloise zit in de rechterhoek van het toneel achter het bureau wat schuin staat als Martha klopt. Eloise roept:

E: Binnen!

Eloise komt van achter haar bureau vandaan, op Martha af, steekt joviaal haar hand uit, die Martha aarzelend pakt :

E: "Martha, kom, ga zitten"

Martha gaat in de fauteuil zitten, die haar wordt aangewezen. Eloise neemt ook plaats . Er staat een tafeltje tussen hen in

Eloise: Martha, weet jij hoe lang zijn we nu al bezig zijn?

M: Je bedoelt met het traject?

E: Ja precies,

M: Nou zo'n half jaar ofzo? Vlak nadat jij hier werd aangesteld.....

E: Waarom heb je die coach, die ik je had toegewezen eigenlijk laten vallen?

M: Weet je, ik heb haar niet laten vallen, het was meer omgekeerd, ze liet mij vallen, ik was volgens haar niet politiek genoeg en toen ik vroeg wat ze daarmee bedoelde, herhaalde ze maar eens dat ik volgens haar het politieke spel niet mee kon spelen... Welk politiek spel?????

We zitten hier toch niet in de Tweede Kamer?

E: Jaja, (*mompelt*): dat is onderdeel van het probleem.....

M: Wat zeg je??

E: Martha, ik vind serieus dat je geweldig werk hebt verzet al die jaren voor deze instelling, maar weet je tijden veranderen, het kan niet meer zoals jij het altijd deed. De Inspectie is ook aktiever. Je weet toch van hun bevindingen afgelopen maand, toen ze totaal onverwacht op bezoek kwamen?

M: Ja, er stond een medicijnkastje open, ik was niet op de afdeling anders had ik er zeker wat aan gedaan. Maar de teamleider die we nu hebben, de derde in een jaar tijd, ziet daar niet goed op toe

E: Martha, je bent nog steeds kwaad dat we je toen na 10 jaar afdelingshoofd geen teamleider hebben gemaakt maar als je zolang met een team samenwerkt is er sprake van blinde vlekken. Dat van dat medicijnkastje is daar een voorbeeld van. Daar wordt ook wel over geklaagd buiten jullie afdeling....

M: O, ja, wie dan?

E: Ja dat kan ik nu niet zeggen, hoor..

Maar even iets anders, als ik in je ogen kijk zie ik je vermoeidheid. Ben je nog wel opgewassen tegen het werk? Je werkt hier nu op de kop af 25 jaar min een week. En daarbij, ik begreep laatst ook van je dat je verleden de laatste tijd opspeelt....Zoiets krijg je als je een dagje ouder wordt. (*kijkt heel empathisch*)

Wat mij betreft mag je er best even lekker tussen uit, een weekje vakantie bv , moet kunnen!

M: *Mond valt open*: Vakantie??? Moet ik nu van jou op vakantie?

Wat bedoel je precies? Moet ik van de afdeling af soms?Over een week hebben ze een feestje voor mij gepland!

En wanneer kom ik er terug dan?

E; Kom, kom, niet zo heftig, dat is toch nergens voor nodig, we moeten elkaar toch kunnen vertrouwen, Ik bedoel: Je bent ook een dagje ouder geworden en je zit nu eenmaal in een zwaar beroep.

Kopje thee?

Ze loopt naar haar bureau en zet een waterkoker aan

M; Nee, hoor....voor mij niet.

Vakantie, vakantie.....(*meer tegen zichzelf dan tegen. Eloise*), als ik dan toch wegmoet, dan wordt het buitengewoon verlot wat mij betreft, ik ga niet mijn vakantie weggooien.....

Tegen Eloise: Je had het een half jaar terug over een traject maar ik begrijp maar steeds niet wat dat inhoudt. Ik heb er nooit iets over op schrift gezien....

Twee keer die coach, een paar gesprekken met jou, verder geen echte veranderingen of zelfs maar beoordelingen.....

Heftiger: Wat heb je toch tegen mij?

Eloise: Tegen jou persoonlijk heb ik helemaal niets,en wat beoordelingen betreft hebben we tot nog toe ook niks concreets in handen anders hadden we natuurlijk allang rechterlijke stappen ondernomen. Kijk een voorbeeld: Als je bewoners uit een stoel haalt moet je hen eerst even vragen of ze dat wel goedvinden. Dat noemen we een humane behandeling.

Je was toch onlangs bij die lezing van Minke Starrenberg van de VU over humane behandeling van dementerenden. Zij promoveert er binnenkort op en ze heeft oa bij ons onderzoek gedaan. Daar komt heel duidelijk uit....

Martha: Eloïse, als ik iemand vraag of ze uit haar stoel wil komen zegt ze: nee!

Niemand wil meer uit zijn stoel komen, zou ik ook niet willen als ik dementerend was en onder de medicijnen zat.En waarom zitten ze onder de medicijnen ?

Eloïse????

Eloise: Martha....

Martha: Precies personeelsgebrek!!!Niet genoeg handen aan het bed, bezuinigen op activiteitenbegeleiding! Niet willen investeren in mensen, maar wel in onderzoeken en management, dat is het!!Ja dat is ook weer niet zo politiek hè wat ik nu zeg, maar het is toch zo .Wat ik die 25 jaar geprobeerd heb is mensen ondanks dat alles nog

een behoorlijk leven te geven, ze af en toe lekker te verwennen, ze te laten merken dat ze belangrijk zijn.

Me volledig voor ze in te zetten. En ja, ze uit hun stoel halen om ze van de zon te laten genieten als het even kan of van een kopje koffie!

Eloise (*vermoeid*) : Ja , Martha dat weten we nu wel. Maar we hebben nu te maken met gigantische ontwikkelingen, het kleinschalig wonen, minder subsidie, en tegelijkertijd nieuwbouw en so wie so verschuiving van personeel. Het moment is gewoon gunstig om dan maar alles even op te schudden, een nieuw begin te maken

Martha: Ik begrijp je, als jullie mij van de afdeling halen, denk je dat de weerstanden van de rest van het personeel weg zijn, dat je het team hebt gebroken, maar (*strijdbaarder*) daar ben ik nog niet zo zeker van.

Eloise: Kijk, Martha, dat is nu wat ik bedoel, jij beschouwt dat team nog steeds als jouw koninkrijkje evenals de afdeling zelf, maar je bent onderdeel van een geheel. Dat ontgaat je, maar wij moeten wel deze tent als geheel runnen, kijk en daar moet je wel vertrouwen in hebben natuurlijk.

Martha: Wel ja, 10 jaar de boel laten verrotten, iedereen moet het zelf maar uitzoeken en als wij er dan een fantastisch werkende afdeling van maken en ze komen van heinde en ver om te kijken hoe we dat in hemelsnaam voor elkaar krijgen, noemen jullie dat een koninkrijkje.

Ik heb je trouwens zelf onlangs voorgesteld om samen met de teams te kijken hoe we een veranderingsproces in konden gaan maar daar was je tegen omdat je dan bang was dat we toch niet genoeg zouden mixen en dan kon jij het allemaal weer dunnetjes over doen over vertrouwen in personeel gesproken.

Eloise: Tja, nou ja dit gesprek lijkt een beetje dood te lopen.

Ik vermoed ook dat je het emotioneel niet meer aankan. Des te meer reden om dan nu maar buitengewoon verlof te nemen en dan kunnen we er nog eens over nadenken..

Marcel, de huidige teamleider zal de afdeling informeren.

Ik heb zo een volgende bijeenkomst, maar we houden contact als je het goedvindt.

Voor Martha pap kan zeggen, staat ze opeens buiten..

Ze pakt haar telefoontje, belt een nummer.

Nou wat mij nu weer is overkomen. (*zeer geemotioneerd*)

Ja, dat lijkt er wel op. vakantie ik moest maar vakantie nemen....., sst, ik moet nog opletten wat ik zeg hier....., ja ik kom naar huis, ja ... tot zo..

....

Derde scène

Eloise staat achter een aanrecht met het gezicht naar de zaal, voor haar staat een bank waarop Koert zit, de krant te lezen. Zij is duidelijk met een hakmes bezig Hem zie je op de rug.

Eloise:

Wat een dag, zeg. Soms vind ik dit wel een klote job hoor. Neem nou die Martha waar ik je laatst over vertelde.....

Koert: maakt een vaag instemmend geluid

Eloise: Die begrijpt maar niet waar het over gaat. Volgens mij luistert ze ook niet. Als ik die leeftijd had zou ik blij zijn als iemand zich ervoor inzet dat ik weg kon komen uit de zorg. Ze maakt een doodvermoeide indruk.

Koert: Jezus

Eloise: Wat is er?

Koert: Ik lees hier dat Jos een probleem heeft, een bonnetjesaffaire. Altijd weer die journalisten. Alsof ze niks anders te doen hebben. De bonussen, de bonnetjes, hèhè, Altijd weer die verrekte jaloezie op het bovengebouw van de samenleving, makkelijk hoor! Alsof ze voor niks zoveel verdienen. Wie zou zoveel verantwoordelijkheid willen? Niemand toch meer?

Eloise: Koert, hoor je wat ik zeg!

Koert: Jaja, die ouwe taart waar je vorige keer ook al heibel mee had, meid maak daar toch eens fatsoenlijk een eind aan. Leren ze je op de eerste de beste cursus: hoe maak ik een eind aan lastige oude medewerkers, de vrouwen zijn nog het ergste. Lelijk zeker?

Eloise: Hoezo, dat zeg ik toch niet? Moe zei ik, nou ja dat is ook wel logisch in dat vak. Maar wat ze maar niet begrijpt is dat tijden veranderen. Ze werkt voor geen sikkepitje mee, weet je nog die coach, die jij me had aangeraden, heeft ze zomaar aan de kant gezet.

Koert: Aan de kant gezet?

Dat kan volgens mij zomaar niet hoor, kan haar rechtspositie schaden... heb je daar wel eens over nagedacht?
Jos had laatst een geval.....

Eloise: Koert, soms ben ik bang dat ik toch niet geschikt ben voor dit soort werk.... Martha is eigenlijk best aardig en ze heeft ook nog een moeilijke jeugd gehad. Laatst vertelde ze me.....

Koert: Moeilijke jeugd.. Ja wie niet! El,waar gehakt wordt vallen spaanders. Ze werkt gewoon opzettelijk op je zenuwen. Maar volgens mij doe je het prima .Poppie, kom eens effe lekker bij me zitten.

Ik ben altijd blij dat jij er nog zo lekker jong en sexy uitziet.

Eloise (*aarzelend , veegt haar handen af en komt naar Koert toe*) ,*heeft het mes nog in haar hand*

Koert: Joh, El, doe dat mes weg, je wilt hem er toch niet af hakken, hè?
Zou zonde zijn heb je veel te veel plezier van (trekt haar naar zich toe)

Eloise, (*legt mes op de lage tafel voor de bank*) *en wil naast Koert gaan zitten.*
Koert pakt haar beet en trekt haar bij zich op schoot.
Ze verzet zich een beetje....

Koert: Nou moet jij eens even goed naar mij luisteren.
Ik ken je langer dan vandaag, dit is gewoon een dip moment, werkt zo'n vrouw op je in met zielige verhalen, heb je de neiging even een stukje van je softe kant te laten zien. Moet je niet doen meid. Nou ja het mag natuurlijk maar alleen als het het doel dichterbij brengt. Weet je nog wat je opdracht was?

Eloïse gaat van Koerts schoot af

Koert (*in het vuur van zijn betoog*):

De boel saneren, eerst uit elkaar spelen en dan uitdunnen, zodat er een gezonde bedrijfstak kan gaan ontstaan. Prima doel.

De middelen willen wel eens hard uitpakken ,maar ja zachte heelmeeestersEn weet je (*pakt haar vast en kijkt haar aan*) jij met jouw vrouwelijke charmes bent daar natuurlijk uiterst geschikt voor, niemand kan kwaad op je worden, je pakt iedereen in, neem mij nou.....

Eloïse: (koel)Koert, hou op, jij kan maar aan één ding denken...

Koert: (*trekt haar weer naar zich toe*) Nogal logisch zeg met zo'n stuk naast me, El, doe niet zo flauw zeg....Weet je wat wij doen, (*en hij maakt haar bloesje open*) Wij maken samen ook wat?Dat lijkt me nou leuk. Twee managers , nou dat moet toch lukken hè?

Eloise:Nee, Koert, daar hebben we het al over gehad. Interim, Koert, Interim (rukt zich los) Wij zijn maar interim
(*Voor zich uit*) : Ik ben benieuwd of we ooit verder zullen komen.....

Vierde scene

Filmdoek op toneel.

Er wordt op het doek een film geprojecteerd van een afdeling waar bewoners netjes aangekleed zitten in een feestelijk versierde ruimte, ze eten een cakeje, er wordt koffie rondgebracht, er staat een gezellig muziekje op.

We zien Martha op het doek verschijnen, mooi aangekleed als feestelijk middelpunt. De film gaat even door en laat een keurig geklede heer zien, de directeur die Martha bedankt voor al die jaren van inzet en haar een prachtige bos bloemen uitreikt. Dan valt opeens de film uit, het is donker, een spot verlicht Martha die op het toneel is verschenen.

Martha: Zo had ik het me dus voorgesteld.
Ze ploft in een stoel die er staat en huilt.
Dan komt Joris op met een bos rode rozen

Joris: Martha, voor jou *en reikt haar met de rozen een zakdoekje.*

Martha, *nasnikkend*: Dank je Joris, ontzettend lief van je, ik had eigenlijk nergens meer op gerekend.

Joris: Nee dat weet ik, maar dan ken je ons niet hoor. Dacht je dat we dit zomaar lieten passeren? Directie of geen directie, management of geen management, Martha, je moet weten, managers komen, managers gaan maar jij blijft....

Dan klinkt opeens een luid: maar jij blijft voor ons je team en de bewoners altijd bestaan!!!

Joris neemt Martha verder het toneel op en dan wordt het licht en zien we een tafel met allemaal lekkers.

Martha: Goh, Joris..

Joris: Ja en dat is nog niet alles want dadelijk komen de collega's met alle bewoners en dan wordt het pas echt feest!

De film draait weer alleen staat Martha er dit keer verbaasd tussen dat haar dat allemaal overkomt. Alleen Joris en Martha zien we zowel in de film als op het toneel

Joris houdt een speechje:

Lieve Martha, je bent nu 25 jaar bij Rampa, wat vroeger Smarta heette en al die 25 jaar heb je je uit de naad gewerkt om het de bewoners naar de zin te maken. 15 jaar mocht ik dat met je delen en iedere keer stond ik weer versteld van je creativiteit. Er was vaak geen geld om iets extra's te doen, maar je verzoon er altijd wel wat op, bij de Kringloop haalde je gezellige lampjes boven de tafels of leuke bakjes en vaasjes om bloemen en plantjes in te doen en desnoods schoot je het zelf voor.

Martha, jij bent een bijzonder mens, met het hart op de goede plaats en daarom geven wij, bewoners en personeel je vandaag een hart van goud, dwz van doublée maar toch.

Joris stapt in de film (en ook op het toneel) op Martha toe en speldt haar een broche op met een hartje erop.

Terwijl de film doordraait komt Eloïse op op het toneel (geprojecteerd op het doek) op haar gezicht een big smile, met een grote bos bloemen en een beeldje in haar handen.

Ze wil Martha de bloemen en het beeldje overhandigen, maar dan zien we opeens mevrouw van Duyn achter haar aankomen met haar rollator (ook geprojecteerd op het doek)

Ze vliegt Eloïse aan, rukt de bos uit haar hand, geeft haar een keiharde klap in haar gezicht en schreeuwt: vuile verraadster, moffenhoer, sodemieter op, we willen jou hier niet en woorden van gelijke strekking.

Hier breekt de film af, het wordt donker. In spotlight zien we dat Joris toeschiet, mevrouw van Duyn beetpakt, sorry mompelt naar Eloïse en mevrouw van Duyn afvoert die al schreeuwend en over haar toeren probeert los te komen.

Martha staat aan de grond genageld met nog wel het beeldje in haar armen en Eloïse weet niet hoe snel ze weg moet komen.

De bloemen liggen over de grond verspreid.

Monoloog Martha:

Mijn God, als ik nou maar kwaad op haar kon worden.

Ze doet me aan mijn stiefmoeder denken, diezelfde overtuiging van eigen gelijk.

Ik voel me een hond, nee een zwerfhond in haar bijzijn.

Bedelend om goedkeuring..En tevreden met ieder brokje wat me wordt toegeworpen.

Ik vertel haar alles over mezelf, over mijn verleden, waarom eigenlijk?

Moet je kijken wat ze me ondertussen aandoet en de bewoners erbij?

Wie is ze wel niet dat ze zich dat kan permitteren?

Joris komt terug.

Joris: Martha, zit je hier nog steeds?

Martha: zegt niets, kijkt treurig voor zich uit...

Joris: Wil je niet weten waar mevrouw van Duyn is?

Martha: Joris, ik ben moe, ik ken mezelf niet meer

Joris: Ze hebben haar nu op de psychiatrische afdeling laten opnemen aan de overkant, onder de drugs.

Hij kijkt naar het beeldje dat Martha in haar armen houdt.

Joris: jezus!

Martha: Wat?

Joris: Weet wat erop staat? 12 en een half jaar! Martha, 12 en een half jaar!

Joris pakt het beeldje en gooit het keihard naar de stoelpoot van de tafel, waarop nog restanten van de taart staan. Beeld valt in stukken. Hij zegt: Nou brons was het ook niet. Sorry!

Martha *ontwaakt uit haar verdoving en zegt*: Nee, Joris, dat is precies wat ik nodig had!

Scène 5

Joris klopt verwoed op de deur van Eloïses kantoor.

Eloïse: Binnen!

Joris loopt naar binnen en ploft in een stoel neer.

Joris: Zo kunnen jullie toch niet met haar omgaan?

Eloïse: Met wie?

Joris: Met Martha natuurlijk

Eloïse: O, ik dacht dat je mevrouw van Duyn bedoelde

Joris: Ja , met haar ook

Eloïse (*autoritair*): Joris, ik dacht niet dat het jouw taak was.....

Joris: Om het voor Martha op te nemen? Vind je het soms beter als de media dat doen? Nou dan heb je wel je zin hoor!

Eloïse: Huh?

Joris: Ja , heb je het niet gezien , het journaal van AT5 een half uur geleden

Eloïse: Nee, ik was van alles aan het regelen.....heb nog niks gehoord.....
Op dat moment gaat haar telefoon.
Ze neemt aan.

Eloïse: Nee, sorry, weet nog van niks....Nee, hoe kan ik nou.....
Kan ik je zo terugbellen?.....

Ze legt de telefoon neer en zet hem uit.

Eloïse: Joris, kun je me zeggen wat hier gaande is?

Joris: Het is heel simpel, Eloïse, de familie van mevrouw van Duyn heeft contact opgenomen met At5 om hun beklag te doen over de onmenselijkheid van Rampa.....

Toevallig bleek dat een andere collega al enige dagen geleden toen Martha van de afdeling was gehaald de vakbond had ingelicht over de situatie. Ze vreest nl dat het daar niet bij zal blijven.

En nu kwam alles net samen.

De vakbond had contact met de TV en de TV heeft nu een interview uitgezonden met de vertegenwoordiger van de vakbond die toevallig ook nog een dochter is van een bekend lid van de Tweede kamer.

Eloïse: (mompelend): Ja dat is zeker weer.....

Joris: Ze heeft op het journaal van AT5 gezegd dat nu Rampa steeds meer bezuinigt op vast personeel het geval van mevrouw van Duyn niet meer op zichzelf staat. Er zullen meer psychiatrische opnames volgen omdat Rampa oa flexwerkers aanneemt die niet in staat zijn om met dementerenden om te gaan.

Tja en dan zullen de kosten natuurlijk helemaal de pan uit gaan rijzen , toch??

Joris kijkt Eloïse wat vals aan.

Eloïse verbl;eekt.

Eloïse: Ik moet even wat dingen regelen. Joris, kun je op een later tijdstip terugkomen?

Of nee, misschien morgen, ik laat je het nog weten.....

Joris verlaat (tevreden) haar kantoor

Eloïse belt een nummer. Dirk, ja, ik weet het..., ja sorry, was net even paniekvoetbal hier. Kun jij niet je kontakten aanboren om alsnog onze standpunten duidelijk over het voetlicht te brengen?

Te laat? Hoezo?nee , ik was van alles aan het regelen.

Nou ja, oké , ik wil het wel proberen.....Maar ik ken daar niemand.....

Martha?

Heeft die kontakten met.....????

Maar dat kan ik toch helemaal niet

Oké, goed, nee, nou ja,.... Probeer ik.....

Eloïse valt in een stoel.....

Haar telefoon gaat

Eloïse: Ja? Koert? Heb je het gezien? Ja , ik was net even wat puin aan het ruimen, problemen met mevrouw van Duyn, heeft haar dochter aan de bel getrokken bij de televisie. Dat verwacht je toch niet. En dan de vakbond erbij, 't is verdorie of ze allemaal tegen me samenspannen. Ja, weet ik, maar af en toe, kan je er even doorheen zitten En weet je, moet ik opeens ook die Martha gaan paaien, ze blijkt

over kontakten te beschikken via een achterneef..... ja, ja, ja , je hebt gelijk, nou ik kom zo, fijn, ja goed.....
Tot zo dan, schenk alvast maar even iets voor me in, iets sterks graag.....

Zesde scène.

Speelt in kantoor van Eloïse

Martha klopt op de deur.

Eloïse: Binnen!

Martha loopt wat aarzelend naar binnen..

Eloïse (*enthousiast*); Ha Martha, fijn dat je er bent! Ik vind het echt naar voor je zoals je feestje is afgelopen. Was totaal niet mijn bedoeling hoor, ga zitten...

Martha (*blijft staan*): je had naar mij gevraagd?

Eloïse: Ja, ga toch even zitten.....(*wijst naar stoel*), pak ik er even koffie bij...jij toch ook zeker? Hebben we wel verdiend, toch na al die narigheid?

Ze wacht het antwoord van Martha niet af, schenkt koffie voor haar in en zet het voor haar klaar.

Eloïse: suiker en melk leg ik er even naast.

Martha gaat dan toch maar zitten en pakt haar koffie.

Eloïse (*suikerzoet*): Martha, ik vind echt dat je er beter uitziet dan een week terug,heeft je toch wel goed gedaan even een weekje er tussen uit? Zit je haar anders? Andere coupe ofzo?

Martha: Eloïse, ik neem niet aan dat je me hebt laten roepen om over mijn haar te praten?

Eloïse: Nee, natuurlijk niet zeg! Ik wil wat anders met je bespreken.

Je weet we zitten ontzettend met de handen in het haar omdat de Inspectie al over twee en een halve week voor een tweede bezoek terugkomt.

Dan moet echt alles op orde zijn anders krijgen we een verscherpt toezicht aan onze broek.

Eén van de dingen die zouden moeten gebeuren is het aanzien van de afdelingen.

De afdeling waar jij werkt of werkte moet worden gerestyled, die genoegelijke kringlooplampjes moeten er echt uit, het moet zakelijker en natuurlijk ook

verantwoord. We hebben daar even fiks wat geld voor uitgetrokken.

Maar om goed zicht te houden op de leefbaarheid voor de bewoners en niet te

vervallen in een soort kantoorstijl hadden we aan jou gedacht.

Jij bent echt de meest geschikte om onze leefbaarheidsadviseur te worden

Martha: (*met open mond*): Leefbaarheidsadviseur???

Eloïse: Ja, klinkt goed ,hè? Zouden wij je natuurlijk erg dankbaar zijn maar vooral de bewoners, dat begrijp je!Kijk Martha, je hebt me wel eens gezegd dat je het zo leuk zou vinden om voor het hele huis en alle afdelingen bezig te zijn.
Nou dat kan, geen restricties, ook geen financiële, met iedereen contact van hoog tot laag.....En dankbaar werk natuurlijk hè, als het opknaapt.

Martha: Mmmmm....

Eloïse: Het is een ontzettend leuke kans voor je om je eens helemaal lekker uit te leven, creatief te zijn.... Echt je ding!

Martha: Kijk Eloïse, ik heb natuurlijk best wel weer zin om aan de slag te gaan, maar.....

Eloïse: Niks, te maren, meid, de beste manier om er bovenop te komen is een leuke nieuwe uitdaging. Je zal zien dat je het erg leuk werk vindt.
Ik ken je toch een beetje inmiddels!

Martha (*onzeker*): Nou kennen.....

Eloïse: Wat mij betreft kun je morgen beginnen, gaan we meteen een plan maken.....

Martha: Nou goed dan.....
(Wil al opstaan en naar de deur lopen)

Eloïse: Zeg, Martha, nog even.....
Jij kent toch die jongen van AT 5?

Martha: Je bedoelt dat ik die uitzending?

Eloïse: Nee, natuurlijk niet.....jij was met buitengewoon verlof toch....

Martha: Hij is een achterneef van mijn man, we zien hem zelden.....

Eloïse: Weet je wat het punt is Martha, ik denk dat het goed zou zijn als er wat rust komt in de tent..... Kan jij niet even met hem contact opnemen.....?
Mij lijkt het goed als hij een keertje met mij kennismakt en dan neem ik hem mee op een soort rondleiding, kan hij gewoon eens echt zien waar we mee bezig zijn.
Laten we hem ook met wat bewoners kennismaken.

Martha: Ja, mevrouw van Duyn?..

Eloïse: Ach wie weet, is ze weer terug als alles goedgaat....

Martha: Denk je?

Eloïse: Natuurlijk, deze opname was uitzonderlijk en als de familie bezwaar heeft.....
Nee, alles en iedereen is er natuurlijk op gericht mevrouw van Duyn zo spoedig mogelijk weer op de afdeling terug te krijgen.

Martha: Nou in dat geval.....

Eloïse (*blij*): Fijn, Martha, ik wist dat ik op je kon rekenen!!!
(*Als Martha opstaat en weggaat*); Nou tot morgen dan hè?

Zevende scène

Martha loopt rond op het toneel.

Er staan een paar tafels.

Ze haalt stoelen die ze eraan zet, ze legt kledjes op de tafels en zetten er plantjes en bloemen in een vaas op. Ze is druk in de weer.

Dan komt Joris op.

Joris: Wat ben jij aan het doen?

Martha: Nou dat zie je toch?

Joris: Ja, maar waar is dat goed voor?

Martha: (*ze komt even naar hem toe en knijpt hem olijk kijkend in de hand*): Joris, Ik ben leefbaarheidsadviseur geworden!

Joris: En mijn oom is zojuist benoemd tot burgemeester in Tjieterkstradeel!

Martha: Niet zo flauw, zeg, dit is voor mij echt een kans om me waar te maken.

Joris: Martha, dit mèèn je niet!

Martha: (*een beetje kwaad*): Joris, wat had je dan gedacht, dat ik thuis ging zitten kniezen. Daar ben ik veel te energiek voor. Bovendien, ik heb het even gedaan en ik werd er alleen maar somber van.....

Joris: Maar heb je enig idee waar ze je nu voor gebruiken?

Martha: (*kijkt vragend*): .

Joris: Nou Martha, ik herken je niet meer. Ze wringen je uit en gooien je dadelijk, als die mevrouw van de inspectie geweest is, weg, als een vaatdoek.

Martha: Joris, ik vind dat je nu te ver gaat. Die Eloïse is echt zo slecht nog niet, ze leeft best met me mee en heeft het zelf ook maar moeilijk met haar job zei ze me laatst...

Nee, dit is gewoon voor mij een nieuwe kans.

Ik zou toch geen zin meer hebben om al die dingen te doen die ik al 25 jaar heb gedaan, in bed, uit bed, verschonen, sjouwen, noem maar op.
Mooi beroep maar dodelijk vermoeiend.

Joris: Je bent gewoon behekst, in de ban van haar.....
Enfin, ik heb het gezegd, je moet het zelf natuurlijk weten, maar wij van de afdeling missen je vreselijk.....Voor ons Martha was en ben je nog steeds goud waard!

Martha: (plotseling aangedaan gaat even zitten): Kijk, Joris, daar kan ik dus nu even niet tegen.....Ik loop nu bij een psycholoog en die zegt: je moet echt zorgen dat je eigenwaarde er niet aan gaat, nu.....

De mobiele van Joris gaat

Joris: Sorry, Martha, ik moet even.....

Martha: Ga, maar.....doe mijn groetjes aan iedereen.

Martha: Wat moet ik nou? Het opgeven, in de ziektewet? Thuis zitten de hele dag? Kan ik niet, kan ik verdomme niet, heb ik toch nooit gedaan....
Van jongs af aan, vanaf mijn 16 e al heb ik iedereen verzorgd, mijn stiefmoeder, mijn zusjes, later mijn man en mijn kinderen en natuurlijk al die lieve oude mensjes.
Die waren zo aanhankelijk, wat kon je doen? Ze een goed leven bezorgen....
Moet ik dan nu opeens niks meer doen, gaan macrameën?
Moet ik achterdochtiger zijn? Maar dat ben ik nooit geweest. Ik heb altijd iedereen vertrouwd. Zo ben ik, zo zit ik in elkaar gewoon.....

Eloïse komt o, ziet Martha zitten:

Ha, Martha, alles goed? (*bezorgd*): Er is toch niks?

Martha: (*komt overeind*) Nee, hoor, ik zat net even na te denken.... Over hoe ik

Eloïse: Joh, maar het ziet er hier prachtig uit! Reuze opgeknapt!
(*wendt zich tot een kastje boven haar*); Deze medicijnen, doen we even in de ijskast, staat anders zo slordig vind je niet? (*Ze pakt een kistje met medicijnen en doet dat in een ijskast of iets wat er op lijkt, draait een sleutel om en geeft die aan Martha*)

Eloïse: Zo bewaar jij die even?

Martha (*verbaasd*): Ik? Maar.....

Eloïse rent alweer weg en roept nog: Ik moet snel weg, krijg net een telefoontje dat mevrouw Schelvis van de Inspectie eraan komt.

Achtste scène

Martha is op weg naar het kantoor van Eloïse en ziet dat haar bloemen en plantjes en de zitjes verdwenen zijn.

Ze klopt aan bij Eloïse

Eloïse: Binnen!

Martha: Zeg, Eloïse, ik zie net dat de zitjes en de bloemen zijn weggehaald. Weet jij wie dat heeft gedaan?.

Eloïse: Ja, dat klopt die zijn nu niet meer nodig. En heb je trouwens die sleutel nog van dat medicijnkistje, vroegen ze me laatst naar, was weg.....

Martha: Niet meer nodig? Hoezo? Die sleutel heb ik al aan Joris gegeven trouwens.

Eloïse: Beste Martha, ons doel is bereikt! Mogen we best tevreden over zijn vind ik. We hebben met elkaar voorkomen dat er een verscherpt toezicht komt. Mevrouw Schelvis was maar wat tevreden, vooral de aankleding vond ze erg geslaagd.

Martha: Zag er goed uit, waarom zàg, Eloïse? Er zitten toch nog steeds dezelfde bewoners?

Eloïse: Martha, soms ben je zo wereldvreemd, maar ik vind dat ook wel iets hebben hoor, je bent een goed mens en zo zie je ze nergens meer these days....
Ik heb speciaal voor deze gelegenheid gebakjes gehaald.
(haalt twee gebakjes tevoorschijn)

Eloïse: Jij mag kiezen, hazelnoot of vruchten? Allebei van Holtkamp. Nou, wat wordt het?

Martha: Ik moet helemaal niet aan gebakjes denken nu.....
Ik krijg hier geen goed gevoel bij. Ik heb me de afgelopen tijd uit de naad gewerkt om het hier in huis wat gezelliger te maken en nu blijkt het alleen maar goed te zijn geweest voor het bezoek van de Inspectie?.

Eloïse: Martha, het probleem met jou is dat je alles zo persoonlijk opvat.

Martha: Hè? Wat bedoel je?

Eloïse: Kijk, je werkt in een instelling waar algemene belangen een rol spelen en iedereen met elkaar samenwerkt om bepaalde doelen te bereiken. In dit geval was het doel dus dat we niet onder een verscherpt toezicht zouden vallen.... Dat moet je toch kunnen begrijpen.

Martha: Nee, dat kan ik dus niet volgen.....

Eloïse: Weet je Martha, we komen zo niet verder. Telkens komen we op een dood punt.

In elk geval heeft de directie laten weten dat de taak leefbaarheidsadviseur een tijdelijke was dwz tot en met het bezoek van de Inspectie. Mission accomplished, zeggen ze....

Martha: *(sprakeloos, mompelt voor zich uit: Had Joris toch gelijk)*

Martha: Eloïse, en je hebt niet gezegd: Zo kan je niet met haar omgaan? Ze heeft al teveel meegemaakt. En ik heb je nog wel vertrouwd!

Eloïse: Martha, natuurlijk het is best lullig allemaal, maar ja waar gehakt wordt, vallen.....nou ja, ik bedoel.....ik kan er ook niets aan doen hoor, ik ben ook maar aan handen en voeten gebonden....

Martha *(staat plotseling op en schreeuwt: Dat ben je niet, rot wijf, vuile verraadster, mevrouw van Duyn had gelijk. Je bent mijn stiefmoeder niet, je bent veel erger, je hebt geen hart, je kut is een pik en die zou nog moeten worden afgehakt!*

Dan valt ze in de stoel, huilend

Martha: En het ergste is nog, dat ik zo'n hekel aan mezelf krijg, waarom doe ik dit allemaal, waarom laat ik me gebruiken, waarom ben ik toch zo dom, zo naief? Waarom?????

Eloïse staat op en pakt een zakdoekje en doet of ze de situatie volledig beheerst maar is wel trillerig

Eloïse: Martha, je bent erg overstuur. Laat het gewoon even komen zoals het komt, gooi het er maar uit! Je gaat nu morgen al een paar weken op vakantie als ik het goed begrijp en daarna hebben we een gesprek met personeelszaken erbij en dan kijken we gewoon even met elkaar hoe je kan afvloeien.....Je wou toch zelf niet meer terug naar de afdeling en dat vermoeiende uitvoerende werk nog doen..... Komt goed.....

Vertrouw me!!

Martha staat op en verlaat het kantoor

Scène 9, de laatste scène:

Deze scène speelt zich af in een boutique in een winkelcentrum

We zien Koert en Eloïse. Koert zoekt in de vakken naar een combinatiepakje voor Eloïse, die er wat onzeker bij staat.

Koert: Ei, probeer dit eens, je hebt altijd van die ruime blouses, mag best wat gewaagder en die rokjes mogen volgens mij ook wel korter.

Eloïse: Koert, ik weet het niet, ik ben niet zo zeker van die sollicitatie, misschien grijp ik boven mijn macht en gaat het weer mis....

Koert: Hoezo, weer mis?

Je hebt die klus toch prima geklaard? Lastpakken afgeserveerd, klaar is kees.

Nou ze waren daar best tevreden hoor, heb ik nog gehoord van Dirk, vandaar dat ie jou deze reorganisatie best toevertrouwt.

Je moet je gewoon nog even naar de anderen presenteren, kind je hebt het al bijna in je zak.....

*Martha komt de boutique binnen, ziet er goed uit, maakt een zekere indruk
Koert en Eloïse zien haar eerst niet druk als ze zijn met hun eigen zaken
Martha ziet hen wel maar wacht af, aarzelt even en stapt dan op de verkoopster af.*

M: U hebt hier toch ook halflange laarzen met een hakje, rode?

Eloïse hoort haar stem, draait zich om en zegt: Martha? Jij hier?

*Martha reageert langzaam, bijna ongeïnteresseerd en kijkt alleen Eloïse vragend aan
En praat verder met de verkoopster.*

Koert (sist) : Is zij??

Eloïse: Ja, zij!

Koert kijkt verwonderd omdat hij een lelijke vrouw had verwacht..

Hij steekt zijn hand naar Martha uit, die ze niet aanneemt en zegt: Koert van Tol, vriend van Eloïse (met een grijns): Ik heb veel over je gehoord!

Eloïse geneert zich op dat moment en gaat gauw wat rommelen tussen de vakken.

Martha (gevat): Zeker veel goeds hè? Ook dat ik al 12 en een half jaar bij Rampa werkte?

Eloïse: Uh, ik heb Koert alleen verteld dat het soms lastig is voor oudere werknemers.....

Martha: Lastig?

Dat valt wel mee hoor! Ik heb het tenminste erg naar mijn zin, nu.

Eloïse: Heb je weer een baan dan?Ik dacht dat je met vervroegd pensioen ging.....

Martha: Nou nee, niet bepaald hoor

Ik heb een "moord"baan, persoonlijk begeleidster, woninginrichtster, en zorgmanager bij de familie van Duyn. In dienst van mevrouw's dochter, hoofd van een miljoenenbedrijf, heb ik nooit geweten eigenlijk, maar ja ze liet zich niet zoveel zien, had ze nooit tijd voor, maar toen ik van de afdeling werd gehaald was ze erg bezorgd over de verzorging van haar moeder en die opname toen, was de druppel. Geen financiële zorgen meer, mevrouw is en blijft een schat en eindelijk heb ik de familie die ik me altijd al wenste, want ja dat was wat minder dat weet jij wel hè Eloïse, dat gebruikte je nog als argument in ons laatste gesprek, dat ik zo'n psychische deuk had opgelopen als kind al.

Tegen Koert: Ja je vriendin heeft heel wat psychologische kennis hoor als het erop aankomt!!!En natuurlijk als ze het kan gebruiken

Tegen Eloïse: En jij, ook alles goed?

Ondertussen komt de verkoopster met de laarsjes en laat Martha ze passen

Koert: Nou met EI is alles goed hoor, kan niet beter, he EI?

Is bezig een riante baan te bemachtigen, moet er alleen nog een beetje sexy uit gaan zien.....

Martha (*tegen de verkoopster*) : Doe deze maar, prima, Rood is de kleur, hè. Mevrouw van Duyn is dol op rood

Rood doet haar altijd denken aan de opkomst van het socialisme na de oorlog

Ze zegt altijd tegen me: Martha, ik laat me niet vermoorden hoor, ik stem rood

Ik zeg haar maar niet dat iedereen rood stemt tegenwoordig.

Er was laatst een statenlid die per ongeluk met blauw stemde nou zijn stem was mooi niks waard.

Tegen Eloïse: Nou het ga je goed hè, succes hoor met je sollicitatie!

Eloïse mompelt wat, is zo rood als een biet en verdwijnt met haar hoofd in de vakken...

